

BOHEMA

V.

Inventari

O B S A H :

- str. 1 - předstránkovník /Kotalík, Princ/
str. 2 - pocta johannu sebastianu bachovi /Josef Jindra/
str. 3 - Flám /Ondřej Kolář/
 - Pod sněhem /Ondřej Kolář/
str. 4 - Po létu /Ondřej Kolář/ Slova /Ondřej Kolář/
str. 5 - Za svitu měsíce /Igor Platan Bubeník/
 - Hrad /Igor Platan Bubeník/, Etuda /Igor Platan Bubeník/
str. 6 - Útek, Jedu dál, Pro tebe /Jan Vávra/
str. 7 - Majednou, Potom /Jan Vávra/
str. 8 - Strach, Tma, Stisk podvědomí /Michael Štojdíl/
str. 9 - Stíny /Michael Štojdíl/
str. 10 - Socialistický realismus /Frank Mínek/
 - Vykoupení /PedeK Štaštný/
str. 11 - Kráter, Ty a Já /Vlasta Princová/
str. 12 - Třikrát o něčem jiném /Václav Kinský/
str. 13 - In perpetuum, Co říkali dva /Karel Šmíd/
str. 14 - Štědré dny /Kamil Prš/
str. 15 - Štědré dny /Kamil Prš/
str. 16 - Temné víno Vladimíra Mertvy /Jiří Sarž/ - písňový text
str. 17 - Situace 1, Opilci, Opera, Každý /Milan Princ/
str. 18 - Totalitní holubice, A, Kudy /Milan Princ/
str. 19 - Do oblak, Jeřáby táhnou, Kristova léta /Milan Princ/
str. 20 - Letadla a trumpety /Milan Princ/
str. 21 - Situace na sklonku léta 1983 /Major Zahrádca/
str. 22 - Já jel dál /Major Zahrádca/
str. 23 - Dadapodzim, Střídavě /Major Zahrádca/
str. 24 - O lišce a ostatních bohémech /Major Zahrádca/
str. 25 - O lišce a ostatních bohémech /Major Zahrádca/
str. 26 - O lišce a ostatních bohémech /Major Zahrádca/
str. 27 - O lišce a ostatních bohémech /Major Zahrádca/
str. 28 - return to fantasy /Jan Kotalík a Milan Princ/

Obálku Bohémy č. 5 vytvořil J a n K o t a l í k

do tisku dáno 26. února 1990

vybral a sestavil Milan Princ a Major Zahrádca /str. 21,22,23/

PŘEDSTRÁNKOVNÍK

Vážení,

poslední 4. číslo Bohémy vyšlo v roce 1983. Bylo na dlouhou dobu číslem posledním. Nemá asi cenu vylévat si vztek na stránkách našeho skromného almanachu. Prostě chceme kontinuálně navázat přetrženou nit se snahou o vyšší kvalitu v rámci bohatších životních i uměleckých zkušeností. / vono i to StB bylo k něčemu dobrý / Postupně bude nezbytné vystoupit z undergroundu a zařadit se do proudu svobodné nezávislé tvorby. Jde jen o to, abychom tuto svobodu a nezávislost chránili před devalvaci. Je třeba počítat i s přirozenou selekcí. Jsme v současné době vlastně jednou sekcí uměleckého sdružení "PROSTOR 90" a to sekcí hlavně literární. Těší nás, že po dvanácti letech existence BOHEMY můžeme nabídnout 5. svobodné číslo.

Na závěr s opravdovým optimismem : " A nyní, trestníci, hupky hupky, z kobky do kobky !"

Za redakční radu B O H É M Y

Milan Princ a Jan Ketalík

Písek - únor 1990

Josef Jindra

pocta johannu sebastianu bachovi

tón

zpřetrhaných myšlenek

se ztrácí

v nadutých píšťalách

masívů

ke kterým nesmíme

vzhlédnout

nechte nás dohrát

ještě jednu větu

Ondřej Kolář

Flám

Zatímco ve vinárně Olympia
u nové kolonády
mlaskají bubny Simmons
• jak zátky od ryzlinku,
na hřebenech Krušnohoří
umírají lesy.

Když jsem přijal pozvání
na výtečnou kávu
do bytu v Kolné ulici
nad Máří Magdalénou,
sarky vyslovily zprávu :
dobojováno.

Po ránu mi v hlavě zněly
zvuky cirkulárky,
pak se stromy proměnily
na šatnové bločky.
Pospíchal jsem na nádraží
přes most. Kalná Ohře.

Pod sněhem

Zpáteční lístky dávno vyprodány.
Pod sněhem země hledá zapomnění,
hřejivou mast na uštědřené rány,
na jizvy v srdci, které vidět není.

Do nížin vstoupí hory s lavinami,
laviny vtrhnou tiše do seukromí,
i vánecemi půjdou stínem s námi,
i pod mrtvými zářícími stromy.

Škrabešku strhnou přeplněné stoly -
vždyť nikdo neví, co je pod mísami !
Nechceme nic, jen chceme jakýkoli
zpáteční lístek, slib, že nejsme sami.

Po létu

Jen dlouhý smutek srpnový
tu zbude po mém létu,
až ranní mlhy napoví
několikátou větou.

Hlas předpovědí bez hranic
po ztrouchnivělé lávce
vede mne k době beranic
a chůzi po skluzavce.

Nastává podzim bezbřehý,
kdy opadané listy
pohřbívat začnou příběhy,
jimiž si nejsem jistý.

Slova

Už nenávidím všechna kdyby,
pokud a až a jestliže
a přetvářku a sliby chyby
a konverzaci přes měříče

Ti z druhé strany barikády,
kterou jsme každý obklopen,
rádi se otáčejí zády
a rádi slídí u oken.

Čas neurotický vyčkáváním
se právě dere do dveří.
Mám strach, že vstupu nezabráním
těm s pokřivenou páteří.

Je třeba rychle stavět stráž
nepostižené slepotou.

Ten úkol nikdo nevydáže.

Je jedinou mou jistotou.

Igor Platan Bubeník

Za svitu mesiaca

odišla si -
možno na chvíľu a možno na vždy
síc nechtiac, nechala si mi tu len samotu
a odvtedy večer každý,
už len mesiac mi núka svoju nahotu.

Hrad

Hrad a láska
hradby lásky
-medzi nami
hradné brány

Etuda

Vošiel som na javisko tvojho života
a tie stopy láskou vyryté -
ani jazvy, v hĺbke duše ukryté -
neschovám pod maskou Harlekýna ani Pierota

Tak ako "vodič" pohybujúci rekvizitami
i ja v prítomí myšlienok svojich,
nehlučne budem pohybovať spomienkami

Ale zmieriť sa s tým teraz musím,
že tá hra sa dohrá,
s pozmeneným obsadením ?!

Jan Vávra

Útok

K útokům bývají rána nejvhodnější
a já se rychle rozhodl
bez míření vypálit svůj zásobník
přesně do růžového středu
tvého černého terče

Jedu dál

strčím si za trenky
dvě staré milenky
levou i pravou,
koketky zmámené
mé děti plavou,
zmateně ve vaně

v New Yorku
na dvorku potkám
tu pravou . . .

Pro tebe

a večer vzlétl
jako ty
zbaven tíhy něhy
a sen lehl
popelém
vlny opustily
břehy ... noc snala z kříže
den
a uvadl chvost
komety . . .

Jan Vávra

Najednou

overtury smrtihlavě
k ránu dozněly,
poslední výkřik
lepkavé noční tmy
se rozplynul

tvé ledové diadémy
nestřeženě zmizely, zdivočelé zářem
se kterým prohrají
a tvá hájemství se propadnou ...

sněhová královno ...

Potom

po něčem nic
po pádu let,
po jídle hlad
potom však víc
poprvé vpřed,
podruhé vzad ...

potichu splín
po hmatu tep,
po víně pád
po tmě tvůj klín
po ráně střep,
po šachu mat ...

Michael Stojdl

Strach

moji přátelé jsou ochotni
přežbrat se
až do posledních zrnků potu
až do poslední kapky krve
až na hnůj pomyslného živobytí
přežbrat se
s kloboukem bez stádu
plněným plivanci Paní Moci
Žel
stejně jako Já

Tma

Jsou dívky krásných modrých očí
jsou vojáci co stejně mají oči
hřbitov vše pohltí
do jámy mamutí
A tajemství si krájí v skrytu
černá múza bez snů a bez blankytnu
moji přátelé však do zánechu hloubu
hlasují pro boha
a proti Pánu Bohu.

Stisk podvědomí

Něžnější než modrý sen
se potulaje balsám svědomí
když pravdě dáváme za pravdu
a kdyby tomu tak bylo
svědomí by se utopilo
A až se v/lněší rosnaté trávičky
Potom na obětišti věčně se bude
jako příživník houpat rožem!

Michael Štojdí

Stíny

Polibkem Jidášova chamtivého retu
umazal slunce
mnohosrdcí patriot
Tak noci kolobovat zevšednělost stínem
milosti a milování
Když však v stínech televizních antén
za komínem prošedlá je skrýše mikrofonů
Když v noci uléháš
s nejtajnějšími myšlenkami
napjatě tušíš
že zná je komisař
jehož chlebem je být komisařem
Má černá múzo!

Frank Mínek

Socialistický realismus

souložím se svým schizofrenním bratrem
za svitu měsíce
s potměšilým úsměvem
hvězdy jsou černé
a já jsem syt empirické extase
vytahuji z čítanky
obtisky nahých ženských poprsí
a lepím je na nemocná záda bratra
bratr je němý
a já jsem slepý
jinak by to totiž nemohl být
socialistický realismus

Radek Šťastný

Vykoupení

Má duše přerůstá vlastní tělo
- oprostít se
Staří zlatý dukát
a jediný krok
přes řeku Styx
do království Hada
V temné říši
na každém poznáš jaký je
Průhledná duše -
- bez masky

Vlasta Princová

Kráter

Rozrůstá se do obřích rozměrů
Kámen
Tekoucí láva
Pod rukou pálí a tiskne k zemi
Svou silou vchází do světla
Kde se rozplývá v nic
Zvláštní krajina
Nehmotné pustá
Kde není bytí
A zůstává jen
Čistá myšlenka
Krátery duchů a země
Jsou v slunci i ve tmě v šíleném víru
Páda se potácí pod nohama
A s v í t í

Ty a já

Nechci přetrhávat tenká vláčkénka duhy
která jako most z lásky
překlenula veletok lidského zla
A přesto to dělám
Je v tom část zoufalství nad sebou
že nemám dost síly udržet
to závratné chvění mezi bytostmi
jako jsme ty a já

Václav Kinský

Třikrát o něčem jiném

1.

Kouřím a tak je to dobré
neboť vím
že s dýmem se spojí dým
že tvým srdcem je klín
a já se v něm několikrát za noc
nechtěně
plánovaně
n a r o d í m

2.

Někdy mi připadá
že Picasso a Majakovskij jsou dva bratři
někdy dokonce
že jen jeden bratr.
Ani jednoho z nich jsem neznal,
ale můžu téměř s jistotou prohlásit,
že na večírcích byli hrozivě nudní
právě proto, že nudní nebyli.

3.

Zavřelas můj jazyk do zipu
u svých těžkých riflí
bolestí zpíval poslední taktv
a tvý tělo se chvělo jak kytara

Karel Šmíd

In perpetuum

Potrefená husa
se většinou ozve
Ale je-li rána dobrá
bývá za chvíli
ticho
a oběd

Co říkali dva

Už dlouho
jsme neviděli
domovním štítům
do očí

Denně máme
půl hodiny
na umytí rukou
a přečtení novinových titulků
Večer před spaním
několik sekund
na lyrický drops

Stojí za to
bosýma nohama
vdechovat štiplavou vůni kanálů
stromů
i mrtvých řek
a s hlavou
až k závratí zakloněnou
se dívat
jak na obloze
mezi letadly
hýká oslík

Kamil Prš

Štědré dny

1.

Zima rychle začíná
a telegrafním drátům nastydl
hlas

vojáci podupávali v rytmu
půlnočních nástupů
měsíc přátelství pokračuje
novoroční jolkou

2.

Nevím kdo z nás
vytáhne černého Petra
Nikdo ho nechce
ale každý s ním žije
A tak večer
otáčíme knoflíkem rádia
až se nám točí hlava
z nepoctivé hry
protože naše jména
pořád ještě neslyšíme

3.

Zátarasy našich cest
a dělící čára nepřátelství
jsou jako ozubená kola
novodobého orloje
musíme nalézt tu správnou kostku cukru
a stroj se zastaví

4.

V kině promítali můj oblíbený film
a já tě táhnul z ložnice až sem
znám ho mnohem dýl než tebe
ale pořád mě ještě baví

Jiří Smrž

Temné víno Vladimíra Mertvy

Napůl strašák napůl muž nahoře
a nevědí zda génus či podvodník
jepice se mu přisávají na šosy
a ve Večerní Praze o něm nikdy nevyjde úvodník

Dívají se na něho lupou
i dalekohledem převráceným naopak.
Kdo z nich ho opravdu vidí, kdo ho potřebuje
a kdo čeká na zázrak

A hledají v jeho víně náznaky chuti
kterou by se rádi opíjeli
ale doma ho pak ředí vodou a nepijí do dna
a mluví z cesty, kterou sami neprošli.

Cinkají džbánky mluví o barvě a o vůni
pozvedají ruce a hlasy
ale jenom smočí rty
naduté tykve, ve větru klasy.

Jan Ámos Komenský se naposled otočí na hranicích
a ruce má jak led.
A on hraje tenis na vládních kurtech
a je to jena jedna už víc než deset let.

A přesto nenapsané písně jsou směšné
jak mrtvé děti potratu.
A všechny propadlé nápady mu lepí na okna
svou prvomájovou záplatu.

Koupil mi pivo a rum
a mluvili jsme o Romeovi a Julii.
A já věděl, že jíme stejné jídlo každý svou lžící
ale stejný hlad jsme oba vždycky cítili.

Jsem stále stejným dlužníkem
nedělním láskám a trpkým sedolorovým nezdarům.
Jsem stále stejným dlužníkem
panu učiteli s láskou, visím mu pivo a rum.

S veškerou úctou
panu Vladimíru Mertovi

Milan Princ

Situace 1.

rozkopl jsem dveře do baru
místnost vystříkal sprayem proti AIDS
a pak si vybral tu největší kurvu
- politická situace
mi dávala velkou možnost výběru

Opilci

opilci dostali od Pána Boha
jedničku s hvězdičkou
svatý Petr hrál s Belzebulem čáru
a Jidáš držel kasu
nebylo mi jasné
kde končí Peklo a začíná Ráj

Opera

"muzika je dost velká blbost"
řekl dirigent
modelka odhalila nádro
starý pán si nasadil cvikr
a básník přimaloval na účtenku notu
druhý den jsem zakázal operu

Každý

Každý si alespoň jednou pomyslel
že vyhrává
každý si alespoň jednou řekl :

"vedu"

je to tak snadné něco si pomyslet
zrovna tak jako vyznat lásku
vypít na ex půllitr piva
nebo někoho udat

každý si to alespoň jednou
pomyšlel

Milan Princ

Totalitní holubice

Totalitní holubice
odhodila zuby
oklepala peří
naposledy zakrākala
cosí o čistém svědomí
a zanechala trus
na bustě Mistra Picassa

Druhý den přezpíval havran slavíka
a prase v roli Carmen zatančilo kozáčka

A ...

A byl den první
A byl den sedmý
A byl den početí Ježíšova
A byl den cesty na Golgotu
mořenekonečných A vyhřezlo
z vesměrného břicha
na talíř Jidášových dětí
... a mše samopalů zatížila i naši duši plovem

Kudy

Ještě víme jak vypadá lev
ještě víme kde je zaschlá krev
ještě máme v duši černou díru
ještě v noci hejna netopýrů
vyletí a v očích lidí děs
kudy do pekla a kudy do nebes

Milan Prinec

Do oblak

Každé slovo má svůj tvar
svůj tvar a svou cenu
můj život plný temných spár
topí ve víně vinu

Každým krokem stoupá tlak
tlak skořápek a mušlí
dívám se stále do oblak
a na kříž co jsme přešli

Jeřáby táhnou

Jeřáby táhnou krajem
a svět se smířil s morem
i ptáci platí nájem
za radost z uniforem

Jeřáby táhnou krajem
a nové domy rostou
peklo tu sedí s rájem
při víně nad kanastou

Kristova léta

Už dostávám se do Kristových let
a je to páni pěkněj let
je to boj minut s hodinami
a válka nervů když jsme sami

je to víc peklo nežli ráj
chuť odjet někam na Havaj
s pocitem krásnejch dlouhejch cest
co vedou k holčkám na pelest

Milan Princ

Letadla a trumpety

Odplouvali jsme a připlouvali
jako lodě
jako vlny
jako vítr
jako měsíc

život na hraně štěstí a smutku
jak milenci
odsouzenci
jak pavouci bez sítí
jak jehla v kupce sena

nebem pluje letadlo s trumpetou
neznámo proč
všemi směry
letí a troubí
troubí a letí

odplouvali jsme a připlouvali
s vesmírnou trubkou
s měsícem v hlavě
na rukách křídla
nesmrtelně smrtelní

odplouvali jsme
na hranách štěstí a smutku
v letadle s trumpetou
v trumpetě s letadlem
smrtelně nesmrtelní

Major Zahradca

Situace na sklonku léta 1983

Lesklým zoubkem nenadálého afektu
jsem se snažil proklofnout plátno
na kulečnicku

Nahé a krásné slešny mě tloukly
tárama přes hlavu až to cvrkalo.
Něžně říkaly : nech toho, Pěto,
dívaly se velkýma očima
a odháněly mě od sebe a od kulečnicku

Nemohl jsem si vzpomenout na jedno
větší slovo.

Bylo to všechno asi tím intenzivním
sklonkem léta.

Nemohl jsem za Boha dosáhnout na nitky,
které vedou od můz a k múzám.

Major Zahrádca

Já jel dál

Souložili jsme v trávě.
Bylo strašný vedro.
Měla jsi zrocené břicho
a úplně jsem cítil,
jak se ti taví klín.
Mně se lil pot z vlasů.

Tvoje věci byly rozházeny kolem,
jak jsem tě bláznivě vyslíkal.
Šaty pohozené v trávě vypadaly
jako padák po dopadu na zem,
akorát se z nich nevyhrabával parašutista.
Tvé kalhotky visely na velké chrpě
a připomínaly unaveného motýla.

Vysoko nad námi létala nadzvuková letadla.

V tom jsem zahlédl naklepanýho Kida,
jak na nás kouká z křoví.
Zakřičel jsem "Ahoj Kide" a jel jsem usilovně dál

Ty sis ničeho nevšimla.
Měla jsi zavřené oči a krásně jsi vrněla.
Nevím, co se v těch chvílích honí
slehnám v hlavách, o čem sní ?
Asi o něčem silně krásném,
protože tě vlezl mravenec do nosu
a vůbec ti to nevadilo.

Možná, žeš někam letěla
v jednom z těch nadzvukových letadel.

Ale já jel pořád dál.

Major Zahradca

Dadapodzim

Černý provaz leží na zemi
ty měš ruku bílý vypínač
vzpomen si velbloud odešel
na řece plave ledka
zamévej
rybář chytil rybu
rak to nepřezil
z hliněných klepet třásně
starých novin vlajou
vítr honí titulky
a fotky státníků
a listy ze stromů
je podzim

Střídavě

střídavě tě koušu
jednou do levého
jednou do pravého
prsa
jindy zase do klína

Někdy je to ale slabší
bez toho kousání

bez ozdob
něco jako obraz
socialisticko realistický -
- rozlehlé zorané pole
na obzoru traktor
a nic

O lišce a ostatních bohémeh

V lese žila liška. Měla nezvykle dlouhou srst, delší než ostatní lišky. I její šat byl zvláštní, ale bylo to pouze tím, že byl jiný než nosily jiné lišky. V kapsičce na hrudi měla zastrčenou kuřecí kost zrzavé barvy, jako symbol bohémů. Velice rádxhodila lesem. Hlavou se jí honily nejružnější myšlenky. Šla důstojně, nekopala do žádných kamínků. Ani po žrádle se nesháněla. Existenční problémy a potíže jako honit slepice, byly hluboko pod její úroveň. Jenom velice ráda kouřila startky a občas zašla na pár pohárů dobrého piva. Celý život četla různé duchaplné knihy, přemýšlela, poslouchala muziku, malovala obrazy a psala básně a romány. Velkou zálibou jí také byla zahrádka. Pěstovala si na ní M marihuenu, kterou získala od pana Steinera, také mák, různé houby obsahující LSD a v neposlední řadě i indické konopí. Moc námehy zahrádka nepotřebovala, takže se dá řídi, že liška vůbec nikdy manuálně nepracovala. Jedním z jejích mála životních hesel byl výrok pana Nietzscheho - Zahálka je počátkem vši duševědy. Ano, dá se uhodnout, že liška byla intelektuálka.

S lidmi se příliš nestýkala. Jejím přítelem byl již zmíněný pan Steiner, malíř, řezbář a spisovatel. Občas k němu liška zašla, pokouřila pár startek a vypila jedno Pito. S velkým zájmem si prohlédla nové obrazy, podiskutovala o současné politické situaci, dále se řeč svezla na málo uměleckého prostoru lidí, kteří chtějí tvořit umění. Před odchodem si ještě poslechla pár nahrávek skupiny Plastic People, pak si půjčila nějakou knihu a šla.

Jindy zašla liška za básníkem, prozaíkem, malířem, zpěvákem a sochařem M. Zahradcrou. Nenašla ho nikde jinde, než v hostinci Na Marjánce. Sedával úplně vzadu pod televizí. S ním si pokomunikovala zvlášť dobře, neboť během debaty popíjeli výborné pivo, které jak známo, sbaví člověka všech pětadváček a strnulého urazitě chladného chování. Povídali si o nesmrtelnosti filozofie, lásky, piva, nikotinu, drog a M. Efektu. Ze slušnosti, kterou liška považovala za důležitou, se vždy přeptal na zdraví Zahradcovi velké lásky Bohunky a druhé velké lásky, tentokrát platonické - Radlana Hladíka.

Někdy v restauraci Na Marjánce se setkala s ním pan M. Zahrádky také se svatým mužem Leonem a ateistou genesisem, mimochodem velice zaměstnaným mužem, protože dělал svým přátelům z Klubu bohémů tajemníka pro styk s VB. To se vždy strhla bouřlivá rozprava o idealismu a materialismu. Rozprava se rozpalovala úměrně stoupající hladině alkoholu v krvi. Před zavírací dobou většinou používali všichni přátelé k většímu důrazu svých slov půl litru nebo kuřecích kostí, s nimiž se mlátili do hlavy. Oh, jak bývalo u jejich stolu veselo.

Byla-li sobota, a probudila-li se liška brzo ráno, zašla na kus řeči do kavárny Monika. Tam v tu dobu sedával pan Šmíd a lehával ovlivněn rumem do bezvědomí pan Jindra. Oba byli lišky dobří přátelé. Diskutovala s nimi většinou na téma "Šmídovy básně ve všech světových stavbařských novinách", nebo na téma "Jindra na Kubě za vítězství v básnické soutěži" vypsané Čs. rozhlasem. Většinou se všichni tři dobře bavili.

Cestou z Moniky se liška také velmi ráda zastavila v prodejně Supraphonu, kde šéfoval další člen písecké bohémy pan Ringo Princ, význačný básník. Ten jí vždy pustil muziku, hlavně své oblíbence M.Efekt, nebo dal přečíst nějaké nové manželské slzy zašifrované do básní. Pak radši rychle odešla, protože nechtěla panu Ringo Princovi způsobit nepříjemnosti, že se v prodejně zdržují různá zvířata, která tam většinou ještě kouří.

Někdy liška přišla navštívit pana Vokroje - básníka a klávesistu rockové skupiny Primátor Dittrich - do jeho ateliéru umístěného v prádelně. Tam se cítila velmi dobře. Trochu jí to připomínala její noru. V ateliéru bylo staré kanape, stůl a židle. Jako ozdoby tam fungovaly roztrhané, umazané hadrové panenky, které pan Vokroj našel na skládce po velkých deštích. Panenky byly tudíž nabubřelé vodou a vypadaly stejně úžasně, jako utopenci, vytažení nejméně po deseti letech.

Byly také doby, kdy liška ze své lesní nohy nevycházela. To k ní chodili na návštěvu její přátelé z říše zvířat. Byly to dvě želvy a slepice. Nebyla to ovšem kdejaká zvířata. Jedna želva měla na krunýři kousek modelíny, do ní zapíchlou a na špejli připevněnou americkou vlajku. Druhá želva měla políčka na krunýři nabarvena na černo a bílo, takže to vypadalo, že je šachová želva. Na každém políčku měla ještě přilepeny pravé šachové figurky. Slepice zase byla zbarvena zeleně a na křídlech měla

vystříkané nápisy "punk!"

Do lesa za liškou občas přišel také pan Frank Mínek. Chodíval většinou vpozdvečer za deštivých dnů, protože takové počasí mu vyhovovalo nejlépe. Lišce si většinou chodil postěžovat naX to, jak obtížné je získat invalidní důchod, alespoň poloviční, jako má pan Steiner. Jindy si zase stěžoval na nepochopení svých posledních básnických sbírek - Exhumace a Delirium Nocturnus - na ministerstvu kultury. Bývaly však i doby, kdy přišel naladěn velmi vesele a chlubil se, že má konopí o dobré dva metry vyšší než liška, že mu houby rostou jako z vodky a mokavice dosahují rozměrů mamuta.

Mimo želv, slepic a paně Mínka za liškou chodil také pan Hampl, básník a kytarista. Liška s ním velice ráda Jamovala, někdy až dlouho do noci, dokud je nerozehlal medvěd, umělecký analfabet, podobný těm, kteří obývají ministerstvo kultury.

Jednou dostala liška pozvání na horolezecký výstup na Kraví Horu. Tvůrci projektu, pan Šmíd a svatý muž Leon pozvali také všechny bohémy. Účast na podniku neodřekl nikdo. Vždyť se také jednalo o senzaci, protože Kraví Horu ještě nikdo v historii neslezl. Normální standartní lidé na ni sice vyšli při nedělních procházkách, chodily tam i mladé maminky s kočárky, ale v horolezeckém výstupu byl Klub bohémů první. Jedné červnové soboty se shromáždili všichni bohémové v restauraci Na Marjance, kde byl start. Přítomni byli pánové Princ, Jindra, Hampl, Leon, Šmíd, Steiner, Mínek, Vokroj, Genesis, Zahrádka a samozřejmě liška. Všichni sebou měli kuřecí kost oblíbené barvy, lana, skoby, cepíny, kladívka, sekery, stany, spací pytle, jídlo na dva týdny a jiné horolezecké pomůcky. Přítomni byli rovněž najatí šerpové z řad píseckých cikánů, kteří tyto věci a navíc jedenáct beden piva - pro každého jednu - měli nést za horolezcema. Díky zmíněným básním piva se zmíněný výstup zdařil. Na vrcholu bohémové slavnostně vztyčili vlajku, kde byl V.I.Lenin se dvěma zkráženými kuřecíma kostma rudé barvy. Na počest byla Kraví Hora přejmenována na Štít V.I.Lenina. Dodnes jsou v papírnickví k dostání mapy píseckých hor, kde je u nejvyšší kóty napsáno: Štít V.I.Lenina a v závorce "Kraví Hora". Cestou ze štítu se celé bohémské sdružení zastavilo v sanatoriu u Honzíčka, pro nějakou tu svačinku v podobě opia a morfia, kterými je tak plýtváno na pacienty s rakovinou plic.

Jak šel čas, všichni přátelé žili veselým bohémským životem, i když byly jejich akce stále více a více mařeny a kontrolovány tehdejší StB. Už to došlo tak daleko, že domovní prohlídky byly na denním pořádku, obyčejné tužky a papíry nebyly bohémům za žádnou cenu v žádném papírnictví v celé ČSSR prodávány a také všechny bohémy vyhodili ze zaměstnání. Zaměstnali je pouze Komunální služby, kde museli vykonávat práci městských metařů. Ve velké výhodě byli zejména pánové Princ, Vokroj a Steiner, kteří vůbec nepotřebovali koště. Zametali totiž svými dlouhými vlasy.

To byla pro bohémy zlá doba. Vysvobodila je z toho ale liška, která z našetřených peněz za prodej marihuany do Sovětského svazu, koupila letadlo Boeing. Společně potom odlétli všichni bohémové do USA, protože se tam zrovna vypisovaly volby na nového prezidenta a liška měla v úmyslu kandidovat. Po cestě se ještě zastavili v Amsterdamu, kde přibrali Jardu Hutku a pak odlétli do hlavního města USA, kde pro ně uspořádal recepci Jiří Lendl.

M. Zahradca 1982

r e t u r n t o f a n t a s y

- světlo

- tma

- výkřik

t e a n ý t o n

nechci zůstat stát

je věčný bůh ?

smetí se hromadí

č i s t ý t o n

padlá květina

střílej do živých terčů

nekřič ani neplakej

č t v r t t o n

- neboj se smát -

- umyj si ruce

třicátý léta s krinolínou

- pomlka -

pán s buřinkou

S.O.S. !!!!!!!!!!!

myslíš že si můžeme stále lhát ?

možná na mělčině.

posvět zlobu na zákon

vidíš ty hejna velrybích mládat

a pořád nahlas /ale dolce/

- p ů l t o n -

divoch hrající na okarínu

pro Josefa /ale i pro Marii/

tázavý úsměv na rtech nemluvnat

tak už střílej

ted a nebo nikdy

váza plná drátů vykvetla

k v ě t i n a ??

d o v ě t e k : c o d a -

trny v srdci ti už nevadí

jen bílá cesta Kříže s černou růží

je náplastí našich o h m a t a n ý c h

k l i k

Handwritten header text, possibly a title or address, located at the top of the page.

42779
- 42
1898

Main body of handwritten text, appearing to be a list or a series of entries, with some lines indented.

Continuation of handwritten text, showing further entries or details.

Lower section of handwritten text, possibly concluding the list or providing a summary.

Final lines of handwritten text at the bottom of the page.